

fortsættes i et saadant Spor som det fra i Fjor. Jeg tror med det ærede Medlem fra Møen, at der for Øieblikket kun er een Politisk mulig her i Landet. Alt, hvad der tales om Bisnepolitik og Forhandlingspolitik forekommer mig at være noget af det goldeste, der endnu er draget frem. Der er saa vidst ingen nu her, der tænker paa at optage den Politik, der blev drevet i Begyndelsen af Firsjerne. Der er ikke Stemning og ikke Grundlag for en saadan Politik. Jeg tror, at man fra alle Sider erkender, at skal man saa lidt nyttigt ud af disse triste politiske Tider, er der ikke anden Vej at gaa end den, Tinget har været inde paa i en Række af Aar. Men naar dette er rigtigt, maa jeg beklage, at der arbejdes fra den anden Side paa, at Forhandlingerne her skulle være saa ensidige, at henved to Femtedele af dette Rings Medlemmer skulle være udenfor alt, hvad der skal gennemføres, udenfor alt, hvad der har Interesse, alt, hvad der er virkelig aktuel Lovgivning. Dette beklager jeg som sagt meget. Smidlertid, vi kunne jo ikke saa andre Billaar for Forhandling end dem, d'Her. af det ministerielle Flertal byde os, og jeg tror da at turde sige, at vi ville tage d'Her.s Udelskelse af os med passende No. Vi ville dog altid kunne være med hist og her baade i Udvalgene og her i Salen til at sige vor Mening, og hvis de Herrer ville fortsætte, som de begyndte i Fjor med intet at ville høre fra vor Side, med intet Hensyn at ville tage selv til de rimeligste Forslag fra vor Side, siger jeg, at saa have vi ikke anden Udvej end, som man siger, at tale ud af Binduerne og tale i Haab om, at der er Folk udenfor, som ville høre, selv om vi herinde maa tale for døve Øren. Paa den anden Side tror jeg ikke, at den eksklusive Politik, som de Herrer føre, paa nogen Maade vil svække Interessen for de Sager, som ligge for. Jeg mener, at det er vort oprigtige Ønske, mit og mine Meningsfællers, og jeg tror alles her i Salen, at saa noget godt og forstandigt ud af det foreliggende Lovgivningsarbejde. Kan dette ske, skulde det glæde os. Men der er en bestemt Grænse, som vi fra vor Side maa sætte overfor Forhandlingspolitikken, og det er denne, at vi indlade os ikke paa noget, som kan bidrage til at styrke og fæstne dette Ministeriums Stilling konstitutionelt set. Det ærede Medlem fra Møen fralagde sig en sliq Tendens, og han kan have Grund dertil, han har jo været Genstand for megen Mistænkeliggørelse i denne Henseende. Man har, tør jeg sige, haft mere travlt med hans Fremtidsanstær end med de Resultater, hvor-

over han selv er saa glad. Jeg siger, at det skulde glæde mig, om man fra den Side, hvor det ærede Medlem staar, skulde blive noget mere fast i Holdningen, og jeg slutter, at det er saa, af den mandige Maade, hvorpaa Flertallets ærede anden Ordfører (Tutein) for nylig har udtalt sig. Naar jeg i Gaar beklagede, at jeg ikke kunde saa Ordet, var det, fordi jeg gerne vilde have hørt de Herrer min Kompliment for den Iver og Nidkærlighed, som de have udvist for at komme til at nedlægge deres Protest imod det nuværende System. Jeg forstod det ærede Medlem fra Nørresundby (Tutein) — og det ærede Medlem fra Møen talte jo ud fra samme Tankegang — saaledes, at de ogsaa nu ville forslage det provisoriske Væsen og alle dets Gerninger, om jeg saa maa sige, og jeg tvivler heller ikke om, at de ville gøre det. Men det er ikke nok at forslage Djævelens Væsen og Gerninger, man maa forslage Fanden selv — jeg haaber ikke, at man vil tage mig dette Billede ilde op. Jeg tvivler altsaa ikke om, at naar de Herrer paa denne Maade forslage Ministeriets Væsen og alle dets Gerninger, ville de ikke have langt til at forslage Ministeriet selv, saaledes som det er vort Ønske, og saaledes som vor Politik har været. Vi kunne meget vel indse, at der selvfølgelig, hvis der nogenstunde skal komme Orden i Tingene, saa at vi kunne komme tilbage til et konstitutionelt Grundlag, maa være meget, hvor vi maa slaa af paa vore Fordringer, maa være adskillige Kameler, som vi maa sluges. Det er indlysende, at er der foretaget noget nyttigt i disse Aaringer, ville vi ikke rive det ned. Man bryder ikke Jærnbaneestinner op, fordi de ere byggede provisorisk, man river ikke Stolser ned, som ere opførte under dette Regimente, og det er jo endog muligt — man har da i alt Fald hørt Tale om det — at der er Medlemmer, som ville have, at Fæstningen skal blive staaende. Jeg tror, at det var det ærede Medlem fra Falsler (Claußen), der i Sommer var i Nærheden af dette Spørgsmaal, jeg har senere set, at man har misforstaaet ham, og des værre blive i disse Tider de Herrer fra den Side jo meget misforstaaede, hvad deres gode Hensigter angaar. Jeg siger altsaa at hvis vi skulle komme tilbage til ordnede Tilstande, og jeg tænker, at vi alle ønske at komme bort fra de nuværende Forhold, er det indlysende, at saa maa vi se igennem med mangt og meget, som vi nu misbillige. Men der bliver den Forskel, at det, som vi kunne se igennem Fingre med, det, som vi kunne lade staa, naar vi have med en an-